

CONSILIUL LEGISLATIV

Comitetul permanent al Senatului

nr. 178 / 28.4.2026

Comitetul permanent al Senatului

nr. 299 / 4.05.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2023 privind sistemul public de pensii, precum și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2023 privind sistemul public de pensii, precum și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal (b178/25.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1480/30.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D275/31.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, precum și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, urmărindu-se, potrivit Expunerii de motive, printre altele: „corectarea unor disfuncționalități apărute în aplicarea Legii nr. 360/2023, precum și eliminarea unor situații discriminatorii care afectează persoanele asigurate sau pensionate în cadrul sistemelor de pensii neintegrate în sistemul public, în special în cazul sistemelor de pensii ale cultelor religioase”; „o corelare coerentă între diferitele sisteme de pensii existente în România”; „eliminarea unor blocaje administrative”; „consacrarea explicită a faptului că sistemele de pensii neintegrate fac parte din sistemul național de securitate socială”; „eliminarea unor tratamente diferențiate în ceea ce privește costurile serviciilor poștale pentru plata pensiilor”; „asigurarea accesului sistemelor de pensii neintegrate la infrastructura digitală europeană necesară pentru aplicarea regulamentelor Uniunii Europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială”; virarea

contribuțiilor „de asigurări sociale aferente angajaților sistemelor neintegrate” „în fondurile propriilor case de pensii”; reglementarea expresă „a regimului fiscal al caselor de pensii ale cultelor religioase, confirmând statutul acestora de entități componente ale cultelor și aplicarea regimului fiscal corespunzător, pentru a preveni situațiile de abuz sau interpretare eronată din partea autorităților fiscale”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Întrucât propunerea legislativă va avea implicații asupra bugetului de stat și/sau bugetului asigurărilor sociale de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 alin. (1) din Constituție.

Totodată, sunt incidente prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Cu titlu introductiv, semnalăm că o altă propunere legislativă, care urmărea o finalitate similară, „să rezolve inechitățile existente între persoanele care au realizat stagii de cotizare, atât în sistemul public de pensii, cât și în sisteme neintegrate acestuia”¹, *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii* (b763/23.12.2025), a fost avizată negativ de Consiliul Legislativ cu nr. 109/27.01.2026, respinsă de Senat și a primit punct de vedere negativ din partea Guvernului.

De altfel, mai multe dintre argumentele invocate și observațiile formulate în avizul negativ menționat sunt valabile și în cazul prezentei propuneri legislative.

6. Referitor la **Expunerea de motive**, în primul rând, semnalăm că aceasta nu cuprinde elementele prevăzute la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, **neconcordanțele sau insuficiențele reglementărilor în vigoare, impactul financiar asupra bugetului**

¹ Potrivit Expunerii de motive.

general consolidat și nici informații referitoare la **consultările derulate** în vederea elaborării proiectului.

În al doilea rând, precizăm că din cuprinsul documentului analizat **nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare**, nefiind respectate prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne (...)”*, respectiv *„pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare”*.

Referitor la aceste aspecte, semnalăm că, la paragrafele 80 și 81 din Decizia nr. 139 din 13 martie 2019, Curtea Constituțională a statuat că **„Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora, «În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie», precum și ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii”²**, dar și a **„dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății”**. De asemenea, s-a reținut că **„Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale (...)”**.

În al treilea rând, atragem atenția asupra faptului că cele mai multe dintre motivările inițiatorilor sunt incorecte sau bazate pe practică, adică pe interpretări ale organelor de aplicare a legii, care nu corespund interpretărilor persoanelor care au solicitat acordarea de pensii în sistemul public, și nu pe lacune reale ale legii.

7. Analizând fondul reglementărilor propuse, semnalăm că, așa cum vom arăta în cele ce urmează, soluțiile legislative preconizate **încalcă, după caz, principiul egalității de tratament**, instituit în Constituție și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, interpretat în jurisprudența constituțională și a Curții Europene a Drepturilor Omului, **libertatea fundamentală**

² Citând pct. 2.21 și 2.22 din Decizia nr. 682 din 27 iunie 2012.

economică și cel puțin normele de tehnică legislativă cuprinse la art. 6 alin. (1) teza I³, la art. 8 alin. (4) teza I⁴ și la art. 36 alin. (1)⁵ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, implicit, **prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legii.**

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate și să respecte normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri⁶, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”.

În plus, în Decizia nr. 104/2018 s-a constatat că „*principiul legalității a fost analizat inclusiv prin încorporarea normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Temeiul constituțional al valorificării normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate a fost identificat așadar în dispozițiile art. 1 alin. (3) «România este stat de drept [...]», precum și ale art. 1 alin. (5), «În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie»*”.

8. Referitor la principiul egalității în drepturi prevăzut la art. 16 din Constituție, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că „*acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite*. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (...). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri

³ „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”.

⁴ „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”.

⁵ „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”.

⁶ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016, care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014 și la Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015.

egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (...). **În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului**, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că **reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă** (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza Marckx împotriva Belgiei, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe, par. 175, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în cauza Burden împotriva Regatului Unit, par. 60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit, par. 61)⁷.

Raportat la cele de mai sus, semnalăm că, prin adoptarea textului preconizat pentru **art. 51 alin. (3) la pct. 2 al art. I, s-ar institui un tratament privilegiat femeilor⁸ care au realizat stagii de cotizare atât în sistemul public de pensii, cât și în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate**, deoarece pentru stagiul complet de cotizare contributiv realizat necesar pentru a beneficia reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la lege, conform prezentei propuneri, se urmărește să fie luate în calcul și stagiile contributive realizate „în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate” sistemului public de pensii, **față de femeile care au realizat stagiul complet de cotizare contributiv exclusiv în condițiile legislației din domeniul sistemului public de pensii, soluția necesitând o justificare corespunzătoare, astfel încât să nu se creeze premisele încălcării art. 16 alin. (1) din Constituție.**

Menționăm că art. 162 alin. (1) din Legea nr. 360/2023 stabilește că „Între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu efectiv realizată, **în vederea deschiderii drepturilor de pensie. În aceste situații, pensia din sistemul public de pensii se stabilește numai pentru perioadele de stagiul de cotizare realizate în acest sistem**”.

Constatăm că însăși norma de la art. 162 alin. (1) constituie un privilegiu acordat, în considerarea dreptului fundamental la asigurarea

⁷ Paragraful 16 din Decizia nr. 657 din 17 octombrie 2019.

⁸ care au născut și crescut copii până la vârsta de 16 ani și/sau au adoptat și crescut copii pe o perioadă de cel puțin 13 ani.

unui nivel minim de trai, persoanelor care nu au contribuit exclusiv/nu au realizat stagii de cotizare în sistemul public de pensii.

Aceste persoane, deși au realizat incomplet stagiul de cotizare, vechimea în muncă sau vechimea în serviciu în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate, conform actelor normative generale și speciale în vigoare, **fără recunoașterea cumulării stagiilor sau vechimilor menționate**, la împlinirea vârstei standard de pensionare și/sau a stagiului minim de cotizare/stagiului de cotizare contributiv din sistemul public, după caz, **nu ar fi beneficiat de pensie în sistemul public.**

Prin urmare, dacă pe lângă dreptul la recunoașterea reciprocă menționată mai sus, pentru deschiderea drepturilor la pensie, în sensul prezumării ca îndeplinite a condițiilor de vârstă și/sau stagiul de cotizare pentru a beneficia de o pensie acordată în sistemul public, s-ar avea în vedere pentru recunoașterea reducerii vârstei standard de pensionare stagii de cotizare însumate, realizate în diferite sisteme de pensii, **s-ar încălca principiul egalității de tratament, fiind dezavantajate persoanele care au contribuit exclusiv la bugetul asigurărilor sociale de stat și care, în temeiul principiului contributivității, sunt îndreptățite să beneficieze de o pensie completă în sistemul public, dar și de reducerile de vârstă standard de pensionare în cazul în care au realizat stagiul complet de cotizare contributiv.**

Cu alte cuvinte, prin asimilarea unor reduceri referitoare la vârsta de pensionare și stagiul de cotizare prevăzute în sisteme proprii neintegrate pentru a beneficia de drepturi recunoscute de Legea nr. 360/2023 doar **asiguraților din sistemul public, cu atât mai mult ar fi discriminați aceștia din urmă, față de persoane care o parte din timp au contribuit doar la sisteme proprii de asigurări sociale (sau nici nu au contribuit, în cazul cadrelor militare și asimilaților acestora), și nu către bugetul de stat.**

Totodată, atragem atenția asupra faptului că **noțiunea de stagiul de cotizare contributiv este specifică doar sistemului public de pensii.** Astfel, potrivit art. 3 lit. r) din Legea nr. 360/2023, **stagiul de cotizare contributiv reprezintă „perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu contract de asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii”.**

Observațiile referitoare la încălcarea principiului nediscriminării sunt valabile, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect prin care se urmărește acordarea unui tratament similar tuturor persoanelor aflate în situații necomparabile.

9. În ceea ce privește soluția preconizată pentru **art. 4¹ alin. (1)** la **art. I pct. 1** conform căreia „Sistemele de pensii neintegrate sistemului public sunt parte integrantă a sistemului național de securitate socială”, precizăm că prin raportare la fondul reglementării propuse, sunt încălcate cel puțin prevederile art. 14, 25 și 37 din Legea nr. 24/2000 referitoare la principiul unicității reglementării, la alegerea soluțiilor legislative prin configurarea explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare și la caracterul obligatoriu al semnificației stabilite pentru o noțiune sau un termen, deoarece:

- actul normativ în care se dorește a se integra **nu are ca obiect reglementarea sistemului național de securitate socială**, ci, așa cum reiese din titlu și din art. 1, reglementarea **sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, denumit în cuprinsul legii, sistemul public de pensii.

- conform art. 3 lit. p) din actul normativ de bază, ***sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii sunt sistemele de pensii ale căror organizare și funcționare sunt reglementate de alte acte normative.***

Referitor la soluția preconizată pentru **art. 4¹ alin. (2)**, semnalăm că este nesocotită atât accețiunea principiului egalității de tratament, cât și principiul unicității reglementării, deoarece, Legea nr. 360/2023 nu reglementează „toate drepturile sociale”, „indemnizația socială pentru pensionari” sau „ajutoare financiare ocazionale acordate pensionarilor sistemului public”, ci doar unele categorii de prestații sociale care se acordă în sistemul public de pensii.

10. Referitor la textul preconizat la **art. I pct. 3** pentru **art. 97 alin. (3¹)**, precizăm că, în principal, încalcă libertatea fundamentală economică, deoarece impune unui operator economic, furnizor de servicii poștale (Compania Națională „Poșta Română” S.A.), persoană juridică de drept privat ce tarife (poștale) să aplice unui client (casă de pensii) pentru prestarea de servicii poștale, iar, pe de altă parte, se caracterizează printr-o vădită ambiguitate, folosind exprimări incomplete, incorecte sau fără semnificație juridică, deoarece tarifele poștale nu se aplică unui sistem de pensii (care reprezintă un ansamblu de elemente, în special reglementări juridice, care formează un întreg în materia pensiilor publice), ci unei persoane juridice, respectiv unei case de pensii, tarifele poștale nu sunt „din cadrul Poștei române”, ci aplicate de respectiva companie națională și nu pot fi „asimilate cotelor aferente sistemului public de pensii”, din aceleași motive precizate și mai sus.

Ansamblu de elemente (principii, reguli, forțe etc.) dependente între ele și formând un întreg organizat, care pune ordine într-un

domeniu de gândire teoretică, reglementează clasificarea materialului într-un domeniu de științe ale naturii sau face ca o activitate practică să funcționeze potrivit scopului urmărit.

11. Referitor la textul preconizat la **art. I pct. 4** pentru **art. 100 alin. (4)**, observăm lipsa de legătură tematică între acesta și normele la care trimite, precum și lipsa de claritate a noii norme, dat fiind că se folosesc exprimări improprii, confuze sau lipsite de accețiune stabilită în actul normativ de bază precum: „instituțiilor deținătoare”, „extrase pentru uz oficial”.

În plus, precizăm că la art. 100 alin. (2) se prevede fără echivoc faptul **modificările intervenite în starea civilă a persoanei, de natură să conducă la încetarea plății pensiei**, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. a), **se comunică CNPP și celorlalte entități care gestionează sisteme de pensii neintegrate sistemului public**, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, astfel încât nu se înțelege de ce ar mai fi necesară și norma *de lege ferenda* de la art. 100 alin. (3).

12. Referitor la textul preconizat la **art. I pct. 5** pentru **art. 152¹** constatăm că acesta nu întrunește condițiile de calitate a legii, deoarece folosește:

- o trimitere imprecisă la regulamentele ale Uniunii Europene, fără identificarea acestora prin denumire și număr;

- o exprimare incompletă și confuză, lipsită de predictibilitate, „sistemele de pensii neintegrate în sistemul public au dreptul să utilizeze tehnologiile digitale sub coordonarea CNPP”;

- o exprimare generică neclară și imprecisă, „sau orice altă aplicație implementată în cauză, pentru efectuarea tuturor operațiunilor necesare de stabilire și calcul a drepturilor de pensie și alte prestații de asigurări sociale”.

Mai mult decât atât, teza II-a referitoare la asigurarea infrastructurii locale și a accesului la platforma digitală „prin grija CNPP”, pe lângă lipsa de predictibilitate, dă expresie unei soluții legislative care ar conduce la cheltuieli bugetare nejustificate și la îmbogățirea fără justă cauză a caselor de asigurări sociale neintegrate sistemului public.

13. Referitor la textul preconizat la **art. I pct. 6** pentru **art. 156 alin. (8)**, observăm că, **fără nicio justificare obiectivă**, se instituie pentru casele de pensii neintegrate sistemului public calitatea de creditor privilegiat, fiind încălcat principiul egalității de tratament între creditorii defunctului pensionar.

Precizăm că sistemul public de pensii și sistemele de asigurări neintegrate acestuia nu au același rol și importanță socială, garantarea drepturilor fundamentale la un nivel de trai decent și la pensie constituind o obligație fundamentală a statului, motiv pentru care Casa națională de Pensii Publice, care administrează sistemului public de pensii prin casele teritoriale de pensii, în cazul recuperării sumelor cu titlu de prestații de asigurări sociale/alte drepturi prevăzute de legi speciale virate din eroare, ulterior decesului, în contul bancar al titularului, poate avea o situație diferită de casele de pensii neintegrate, preferința acordată statului pentru creanțele sale, având nu doar fundament constituțional, ci și legal, prevăzut la art. 2328 din Codul civil coroborat cu art. 156 alin. (8) în vigoare din Legea nr. 360/2023.

14. La art. II pct. 1, cu privire la textul art. 15¹, care se preconizează a se introduce în Codul fiscal, semnalăm încălcarea principiului egalității de tratament, dar și al justei așezări a sarcinilor fiscale, prevăzute la art. 16 și 56 din Constituție, precum și al legalității în ceea ce privește calitatea normelor, deoarece:

- orice scutire de impozit sau declarare a unor venituri ca fiind neimpozabile trebuie justificată obiectiv, neexistând o asemenea justificare în cazul de față;

- motivul principal al considerării ca venituri neimpozabile a veniturilor prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) este garantarea libertății religioase prin asigurarea serviciului religios și a condițiilor de funcționare a lăcașurilor de cult, motiv care nu poate fi aplicat în situația caselor de pensii ale cultelor religioase, deoarece asigurării unui asemenea sistem neintegrat nu exercită libertatea religioasă în acest caz;

- se folosește noțiunea generică de „Biserică”, fără a cunoaște care este sensul vizat;

- se confundă cultul religios cu casa de pensii a acestuia, care este o persoană juridică distinctă.

15. La art. II pct. 2, cu privire la textul preconizat pentru art. 137¹ alin. (1) se ridică mai multe semne de întrebare, prin raportare la exigența de tehnică legislativă cuprinsă la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, respectiv dacă soluția este temeinic fundamentă și instituie o regulă necesară și posibilă, care va conduce la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă:

- de ce nu se aplica art. 141 din Codul fiscal referitor la excepții specifice contribuțiilor de asigurări sociale, potrivit căruia se exceptează de la plata acestora veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice **asigurate în sisteme**

proprii de asigurări sociale, din activități pentru care există obligația asigurării în aceste sisteme potrivit legii.

Dacă nu există obligația menționată anterior, înseamnă că persoanele asigurate (facultativ sau obligatoriu conform statutului cultului religios), sunt contribuabili în accepțiunea Codului fiscal și au obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale care se fac venit la bugetului asigurărilor sociale de stat, urmând ca în condițiile Legii nr. 360/2023 să beneficieze, pe baza principiului contributivității de prestații de asigurări sociale;

- de ce se confundă calitatea de asigurat în sisteme neintegrate cu calitatea de contribuabil;

- cu ce justificare obiectivă contribuțiile de asigurări sociale plătite către bugetul asigurărilor sociale de stat ar fi „achitate” „obligatoriu în fondul casei de pensii competente din cadrul sistemului respectiv”, din moment ce acesta nu face parte din sistemul public de pensii?

Aspectelor neclare de mai sus vizând fondul reglementării li se adaugă cele privind forma acesteia, exprimarea fiind improprie și confuză în integralitate, astfel încât ar genera dubii în interpretare și aplicare.

De asemenea, textul de la **alin. (2)** se caracterizează printr-o redactare improprie și neclară, conducând la lipsa de predictibilitate a normei, deoarece folosește expresiile „venituri ... înregistrate pe statul de plată” sau „sunt constituite din fonduri proprii sau din subvenții”, neînțelegându-se care ar putea fi veniturile asimilate salariilor în acest caz și cum veniturile (din salarii sau asimilate) ar putea fi constituite (veniturile se obțin) din fonduri proprii (cui aparțin aceste fonduri?) sau din subvenții (în ce temei legal se acordă acestea?).

16. Prin urmare, întrucât soluțiile preconizate aduc atingere principiului egalității de tratament, principiului justei așezări a sarcinilor fiscale și libertății economice, nu sunt concordante cu principiile pe care se bazează sistemul public de pensii și nici cu mai multe norme de tehnică legislativă, nefiind respectat principiul constituțional al legalității în componenta referitoare la calitatea actelor normative, propunem renunțarea la promovarea soluțiilor avansate.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 411/27.04.2026